

● İbrahim Şahin

Senden Gayrı Devâm Yok

Ecel bile kıskanır kendisini canımdan
Visalsiz özlemlerle yanmak revâ'dır bana
Sancı taşar sabaha cefâkar yorganımdan
Sanmam ki senden gayrı bir can devâ'dır bana

Gündüzlerim hafakan, geceler sanki makber
Gönül ipim dolaşık, duygularım derbeder
Biteviye yüzdüğüm belâ denizi kader
Hayat sanki bir kambur, tâlih rüsvâ'dır bana

Örselerken aklımı ayartması hevesin
Çıldırıyor ruhumu gaipten gelen sesin
Haz duyduğum yangınım baş döndüren nefesin
Sükûtun dinmez çığlık, dilin nevâ'dır bana

Öz canımdan yakınsın, üryan sana sırlarım
Ruh gurbeti içinde eriyor asırlarım
Mahcupluk tandırında kan terler kasırlarım
Gülşenimi kundaklar çingı; hevâ'dır bana

Sürüklendim arzunun selinde düstursuzca
Mahremiyet bağına süzüldüm destursuzca
Ak yüzümü boyadım karaya fütursuzca
Benden sana kendimi; düşen şekvâ'dır bana

Sürgünümü uzatıp koma beni kunutsuz
Şaşkın düşer yüreğim kalsa bir an umutsuz
Özümde muhabbetin çağlıyorken hudutsuz
Âğuşuna tünemek sanki pervâ'dır bana? ! ...

Yûsuf'un meczup rûhu yâdında pervânedir
Yangın içinde canım, âdap ne, pervâ nedir?
Akla dargın yüreğim yolunda dîvânedir
Hasrete hüküm giymek neden revâ'dır bana?